

geen grens

tussen het jouwe en het mijn
opdat demonen
niet verder zouden komen

een wens

om bij ons misschien wel even
mooie momenten samen te beleven
als jullie onze gasten zijn

PP

Kunstenparcours

Kunstenparcours

Onder de naam kunstenparcours heeft de gemeente Opwijk, het Gemeenschapscentrum en de gemeentelijke Cultuurraad een reeks kunstwerken geplaatst die verbonden worden door een bewegwijzerde route.

Hoe het begon.

Het idee groeide tijdens een bestuursvergadering van de Cultuurraad. Schepen Jan Couck was al langer aan het nadenken hoe we Opwijk wat beter op de toeristische kaart konden krijgen en dacht in eerste instantie aan kunst in de straat. Het bestuur van de cultuurraad, vooral onder impuls van Magda Mannaert en Elwyn Moerenhout, wou iets doen om de inwoners iets cultureels aan te bieden. De ideeën gingen heen en weer: plaatsen we teksten van onze dorpsdichters langs wandelpaden of doen we iets aan de “mooiste plekjes”? Dan kreeg het idee van een kunstenparcours plots vaste vorm. Hiermee konden wij Opwijk nog beter op de kaart zetten en ook wat attractiever te maken voor mensen die de gemeente eens willen bezoeken.

Na wat nadenken werd onze twee dorpsdichters gevraagd of zij het zouden zien zitten om samen met een beeldende kunstenaar iets te fabriceren. Tijdens een vergadering met een paar mensen van het bestuur, onze schepen, onze cultuurbeleidscoördinator en de twee dorpsdichters kreeg het idee vaste vorm. We kozen als thema “op weg, onderweg” en wat mogelijke locaties. Onze woordkunstenaars zochten op eigen initiatief beeldende kunstenaars om aan het project gestalte te geven.

In 2013 werden er op deze wijze 5 kunstwerken geplaatst.

Hoe het groeide.

Aangezien het gemeentebestuur besliste om elk jaar een budget in de begroting te voorzien om een kunstwerk te plaatsen werd er door een werkgroep een reglement uitgewerkt met de bedoeling om elk jaar een wedstrijd uit te schrijven. Hiervoor werd er dan beslist om jaarlijks een thema te kiezen en een geschikte locatie te laten bepalen door het schepencollege. Uit de inzendingen zou een deskundige jury een ontwerp kiezen.

In 2014 werd dan ook met de wedstrijd gestart. Het thema werd vastgelegd, de werken moesten in het teken van de hop staan. Dit thema werd gekozen om de “vergane glorie” van Opwijk, de hopcultuur te gedenken. Door de kwaliteit van de inzendingen suggereerde de jury om 2 projecten uit te kiezen. Deze 2 projecten gingen wel iets verder dan de budgettaire marge zodat beslist werd om de bedragen van 3 jaar samen te voegen zodat men deze projecten zou kunnen realiseren. Deze 2 kunstwerken zouden in 2016 onze straten sieren.

Intussen werd Mazenzele door de Landelijke Gilden uitgeroepen tot “Dorp in de kijker 2015”. De Landelijke Gilde Opwijk-Mazenzele wou deze gebeurtenis niet laten voorbij gaan zonder een gedenkteken te plaatsen. Mazenzele was vroeger bekend als “Het Witte Dorp” omwille van het grote aantal kerselaars die het dorp sierden en in de lente het dorp verluchtte met zijn witte bloesems. Dus werd er beslist om een kunstwerk hieraan te wijden, aangezien de gemeentelijke cultuurraad nog wat budget beschikbaar had werd er dan beslist om dit initiatief te steunen.

En dan kwam er nog een privéinitiatief, Johan en Mieke wilden de derde dorpsdichter ook een kunstwerk laten maken en dus kwam er eind 2015 het negende kunstwerk.

Een fietsparcours van 16 km biedt de mogelijkheid om alle kunstwerken te gaan bekijken, uiteraard kan u het parcours ook te voet afleggen. De wegbeschrijving vindt u achteraan in deze brochure. (met dank aan Julien)

Op de website van de gemeente vindt u de routebeschrijving in .gpx formaat, klaar om in te lezen in een wandel of fiets GPS.

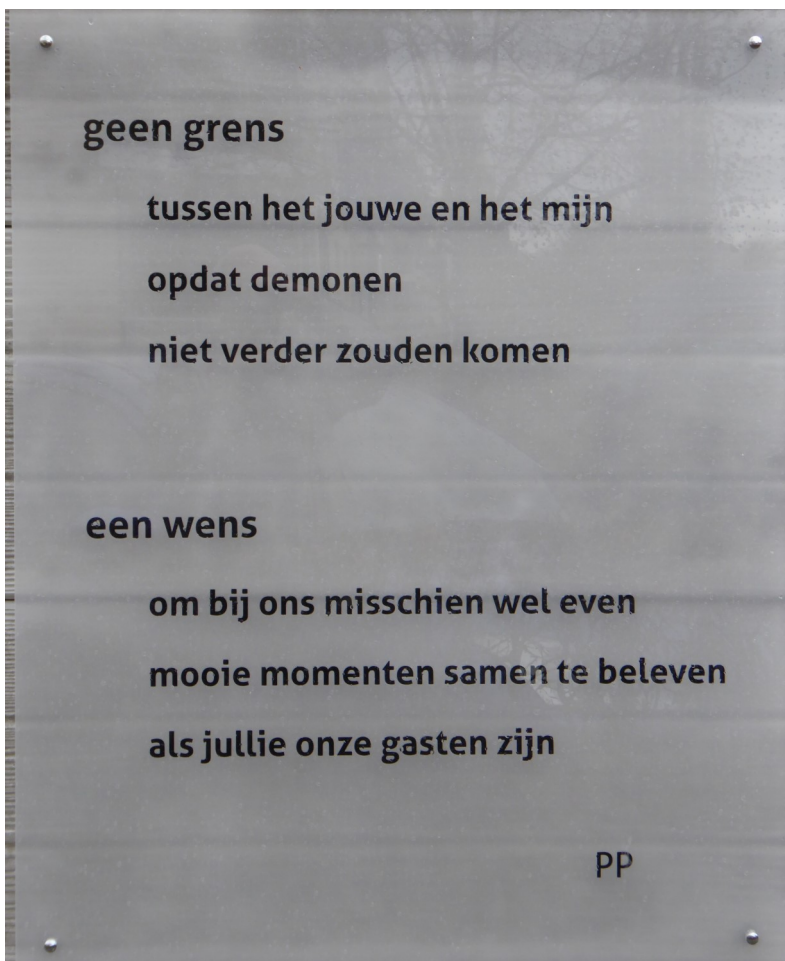
In deze brochure beschrijven wij de kunstwerken in volgorde van bezoek zoals wij ze in de fietstocht hebben vastgelegd. Onderweg vragen wij ook nog even uw aandacht voor andere kunstwerken die u zal opmerken en ook de mooie bouwwerken waar u langs komt vermelden wij even.

De tocht

Wij vangen onze tocht aan op de parking voor het gemeenschapscentrum Hof ten Hemelrijk, een mooie vierkantshoeve die de gemeentelijke dienst vrije tijd huisvest. Op deze locatie vinden wij ook de grote cultuurzaal (De Schuur), onze BiB en een aantal vergaderlokalen samen met een mooie cafetaria.

A: Gedicht "Geen Grens" van Pascale Put, onze derde dorpsdichter

Locatie: Parking Hof ten Hemelrijk

Met de rug naar het hoofdegebouw kijken wij uit op de parking en aan de muur rechts voor ons zien wij reeds het eerste kunstwerk op de tuinmuur van Johan en Mieke.

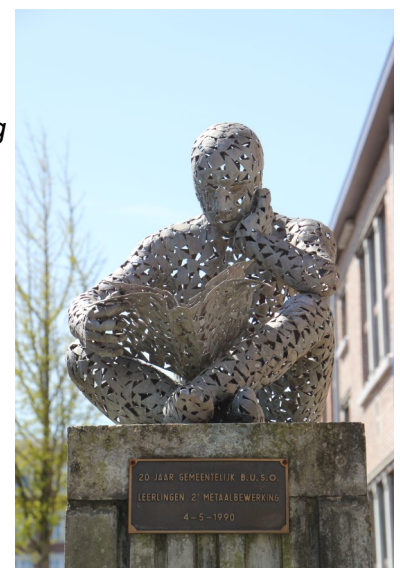
Dit gedicht is een mooie verwelkoming voor u die nu van ons kunstenparcours gaat genieten.

Wij verlaten de parking en vervolgen onze weg door het smalle pad tegenover de parking. Zo komen wij in de processiestraat en zien meteen links van ons de gemeentelijke school voor buitengewoon secundair onderwijs, "het Schoolhuis".

Naast de ingang zien we "de

denker", een kunstwerk gemaakt door de leerlingen van het 2de jaar Metaalbewerking onder leiding van Jos Hens, een naam die we onderweg nog gaan tegenkomen.

We nemen de eerste straat rechts: Processiestraat, net voorbij de Academie voor woord en kunst en het politiekantoor zien we rechts de Sint Annakapel en tevens ons tweede kunstwerk.

B: Sint Anna: Kruispunt van vroeger en nu

Kunstenaar: Koen De Corte

Tekst: Jos Tilley

deze tekst heeft ingebed suggereert de levendigheid en veelvormigheid van deze plaats omdat de spiegel waarop de tekst gereflecteerd wordt, ook het dagelijks spel van licht en zon en wolken en de blik van de lezende passanten opvangt. Iedereen leest en beleeft de tekst zo op zijn eigen manier, in het nu-moment dat gevat wordt in het spel van geur en kleur dat van het omgevende groen uitgaat. Tegelijk kunnen ook woorden en noten opklinken uit het nabijgelegen café of de muziekloude. En wie wat rust zoekt ... misschien staat de deur naar de kapel wel open, of op zijn minst kan je toch een eerbiedige, bezinnende blik naar binnen werpen... Een schijnbaar kleine, maar alles samen toch wel licht duizelingwekkende confrontatie!

We vervolgen onze weg doorheen het perkje naast het kunstwerk, na het parkje rijden wij naar links tot in de Marktstraat, voor ons zien we het geboortehuis van geschiedkundige Jan Lindemans, een gedenkplaat siert de gevel.

Locatie: Sint Annakapel, Processiestraat

Opzet van dit project was een vormgeving te voorzien bij een tekst voor de Sint-Annasite geschreven door Jos Tilley. Het gedicht zelf probeert een aantal elementen te verbinden die elkaar op dit kruispunt als het ware ontmoeten.

Er is de rust van het nabijgelegen parkje, er is het napraten op café, er is de nuttige functionaliteit van brandweer en politie, er zijn de muzen van de muziek- en tekenacademie, en er is natuurlijk Sint-Anna zelf! Stappend en toevend op deze Opwijkse hotspot kunnen we alleen maar blij zijn dat al deze elementen deel uitmaken van onze bruisende gemeente.

Het object waarin conceptdesigner Koen De Corte

We rijden naar rechts over de markt en aan onze rechterzijde passeert de geklasseerde Sint-Pauluskerk. Op het einde van de weg draaien wij mee naar rechts en slaan direct linksaf, de Gasthuisstraat in. Deze volgen wij tot aan het kruispunt met de Sint Paulusbaan en slaan hier linksaf tot aan de Ringlaan die we oversteken en naar links volgen. Bij de verbreding van de Ringlaan bereiken wij ons derde kunstwerk.

C: HOP

Kunstenaar: Ward Eenens

Het kunstwerk van Ward Eenens symboliseert de voor Opwijk ooit zo belangrijke kweek van hop. Dit was het thema van de wedstrijd die de gemeente in 2014 uitschreef. Deze hopbel met hopstaak siert nu de voortuin van ons gemeentehuis.

Locatie: Gemeentelijk Administratief Centrum II, Ringlaan

Wij volgen de Ringlaan, voorbij de verkeerslichten rijden wij nu richting kerkhof.

Net naast de hoofdingang zien wij het monument voor de gesneuvelden van de beide wereldoorlogen en iets meer naar links bemerken we ons vierde kunstwerk.

D: Babyreis

Tekst: Cindy Hermans

Locatie: Kerkhofmuur, Ringlaan

43 banden beslaan een ruimte van drie meter. Het grootste woordenboek ter wereld telt ongeveer 400.000 trefwoorden. Rijk is onze "Nederlandsche" taal, daarover bestaat dus geen twijfel, maar toch... schiet ze bij tijd en wijle ook schromelijk te kort.

Vreugde beschrijven is een uitdaging, maar lukt nog bijster wonderwel. Verdriet daarentegen kan zo intens zijn, kan zo diepgeworteld zijn, onmogelijk in woorden te vatten.

Kunnen woorden troost bieden? Je kan een verdienstelijke poging ondernemen, maar desondanks sta je nog vaak met je mond vol tanden.

En toch... een kaartje, een klein gebaar, een teken van genegenheid, een blijk van medeleven, dit alles kan deugd doen, want verdriet is zo verdomd herkenbaar. Een mens blijkt sterker als hij zich gesteund voelt.

Ook 'Babyreis' is slechts een verzameling van woorden geweest, een poging om troost te bieden, een gevoel neer te pennen dat eigenlijk onbeschrijfelijk is.

Wij vervolgen onze weg langs de Ringlaan tot aan het rondpunt. Links zien wij "het Kasteeltje", de vroegere villa van notaris Wijnants. Wij slaan evenwel af naar rechts, de Stationstraat in. Aan het station nemen we het fietspad naar links en rijden langs het spoor. Bij de splitsing volgen we de gewezen spoorwegbaan van "Leireken" naar links. Na 2 wegen te hebben gekruist zien we rechts van ons het vijfde kunstwerk.

E: Leireken

Kunstenaar: Jos Hens

Tekst: Cindy Hermans

Locatie: Leirekenroute, aan Wijngaardstraat

Historiek van de trein op Leirekensroute

Eén telefoontje naar Jos Hens, de schepper van 'de denker van het schoolhuis', van de bronzen Gildekoning op den Dries in Mazenzele, ... was er nodig en een nieuw project was geboren. Slechts een luttele drie kwartier kostte het om:

1. de man zijn spaghetti ijskoud te laten worden;
 2. hem ervan te overtuigen opnieuw te gaan creativeren na jarenlange stilte.
- Ideeën werden gespuid. Een kunstwerk op de Leirekensroute? Een fiets leek voor de hand liggend én dankbaar. Toch werd dat oorspronkelijke idee ook spoedig begraven. Een trein zou het zijn!

Onze eerste afspraak ging door in 't Stationneken in Peizegem. Vandaar boemelden we tegen gezapig tempo naar de locatie te Nijverseel waar het allemaal om te doen was. In 't Stationneken in Baardegem haalden ze zelfs de foto's voor ons van de muur. De namiddag verliep gezellig, maar de eindbestemming was nog lang niet in zicht.

De maanden die hierop volgden, droomde Jos Hens haast elke nacht van treinen. Naarstig werd gezocht naar afbeeldingen, gecompileerd, gevoemeld en gekunsteld tot het stramien vastlag. Elk antwoord leek een nieuwe vraag op te roepen. Waar zouden we in godsnaam een geschikte laspost halen? Het elektrisch vermogen moest worden opgedreven. En neen, daarmee waren niet alle muizenissen van de baan. Het boek over Leireken werd erbij gehaald en binnenstebuiten gedraaid. Ah ja, het moest toch allemaal wat realistisch zijn, nietwaar?

En uiteindelijk...na lang peinzen, dubben, brainstormen...

Op basis van de samengestelde foto's was onze stoomtrein "Leireken" er. Daniel Junius toverde deze foto om in een tekening. Op deze lijnen, met de laspost van een kameraad, kopieën om bij lassende verbranding niet zonder voorbeeld te vallen, een 380-voltage en een hoop ijzeren staafjes, ging Jos aan de slag.

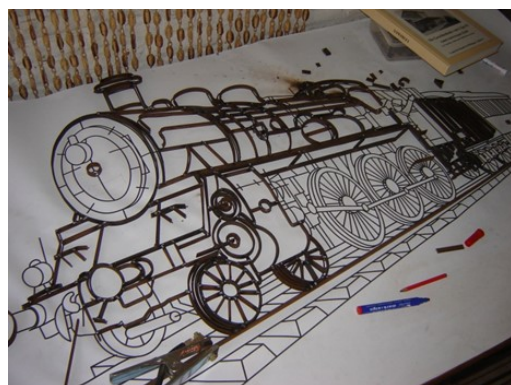

Gestadig kwam onze trein tot leven. Eerst wat grove lijnen, maar weldra fijne details: de wielen met hun vele spaken, een wagonnetje met vensters in, een zwaaiende machinist, een dampende schoorsteenpijp, ... Jos was niet meer te stuiten. Kopbrekens bleven opduiken, maar ook een oplossing diende zich altijd opnieuw aan. Zelfs een kot in de nacht sprong Jos het bed uit omdat hem een lumineus plan was te binnen geschoten.

En Cindy zag dat het goed was...

Niet vanop de zijlijn, maar vanop de eerste rij mocht zij de verrijzenis van de trein, van Jos' versie van Leireken, aanschouwen.

Indrukken werden in haar hoofd verzameld, ze zette een avondje stoomtrein op de planning (filmpjes bekijken, stoomfluiten in de oren laten toeteren, ...), ze staaarde zich suf naar foto's (Jos druk in de weer met ijzer en laspost, de trein tegen de muur, de trein op de grond, in close-up, van veraf, ...) herbegon drie keer met het schrijven van een tekst en uiteindelijk... zoveel frustraties en gevloek later, zat ook zij op het juiste spoor. Er zouden in het gedicht geen twee protagonisten zijn (de trein en de fiets, verleden en heden met elkaar geconfronteerd), maar drie. Een prominente plaats was gereserveerd in eerste klasse: de plek van de kunstenaar.

SPOOKS(T)EL

Puffend en hijgend draai je de pedalen rond
Kleine ademwolven ontsnappen intussen uit jouw mond
Ook boven je hoofd kringelt rook
Een voorbijganger associeert dit inspanningszweet gezwind
met smook

STOOM

Slierten mist, een ijzige wind en daarenboven barkoud
Je ruikt een walm van geïmpregneerd hout
In gedachten verzonken, met lichtbeneveld hoofd
Als het ware door locatie en herinnering verdoofd

BIELS

Een hallucinatie van een grilvormige, bruine stenenzee
Spoorstaven met dwarsliggers, aaneengerijgd met zijn twee
Een doods landschap, een bijna bangelijke aanblik
Een metalen grondconstructie tussen verloederde natuur,
jouw teleurgestelde snik
Rechte weg, hij lijkt oneindig ver uit te deinen
Onkruid overwoekert al het gewas, het lijkt weg te kwijnen

SPOORWEG

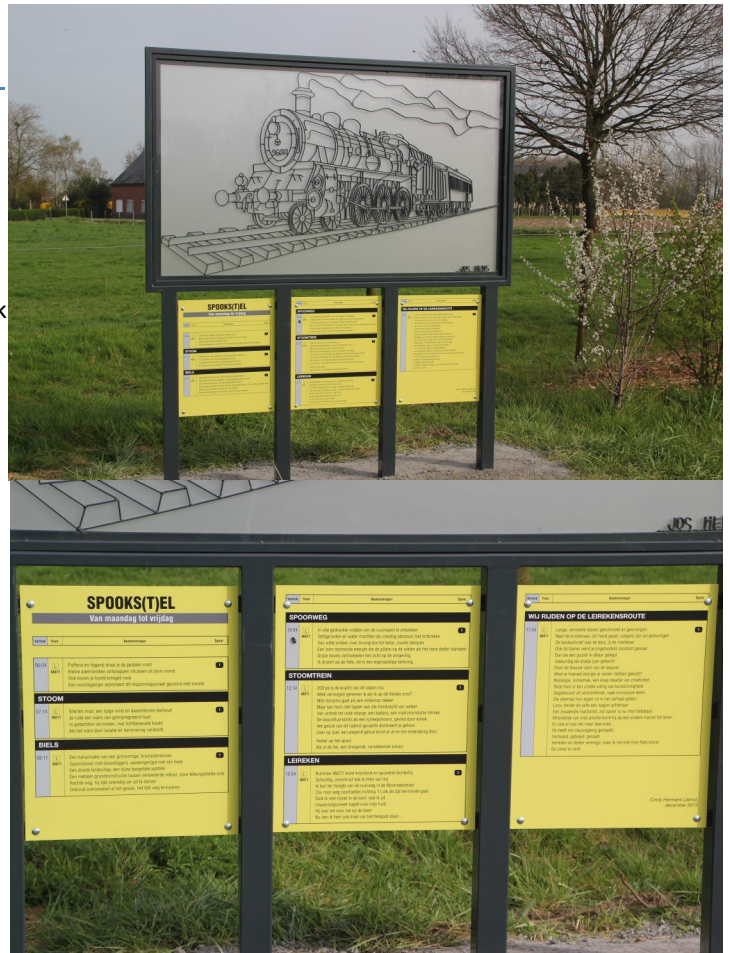
In olie gedrenkte voden om de vuurhaard te ontsteken
Vettige kolen en water mochten als voeding absoluut niet ontbreken
Van witte wolven over bruingrijze tot helse, zwarte dampen
Een bom stomende energie die de pijlers op de wielen als het ware deden stampen
Grijze nevels vertroebelen het zicht op de omgeving
Ik droom op de fiets, dit is een eigenaardige beleving

STOOMTREIN

200 pk is de kracht van dit stalen ros
Welk vermogen genereer ik als ik op dit fietske cros?
Mijn dynamo gaat als een wildeman tekeer
Maar kan toch niet tippen aan die treinkracht van weleer
Van vertrek tot volle charge, een kadans, een metronomische ritmiek
De stoomfluit klinkt als een sloopshoorn, geveld door koliek
Het geluid van dit rijdend gevaarte domineert je gehoor
Ijzer op ijzer, een piepend geluid komt er af en toe onderdanig door
Heibel op het spoor
Als in de hel, een dreigende, verstikkende smoor

LEIREKEN

Nummer 96071 komt krochend en spuwend dichterbij
Schichtig, verontrust kijk ik links van mij
Ik ben ter hoogte van de overweg in de Nijverseelstraat
Zou mijn weg voortzetten richting 't Luik als dat tenminste gaat
Duik ik met rijwiel in de kant, wijk ik uit
Inspanningszweet sijpelt over mijn huid
Hij was net voor me op de baan
Nu zien ik hem ook links van het fietspad staan...

WIJ RIJDEN OP DE LEIREKENSROUTE

Lange, verroeste staven gekortwiekt en gewrongen
Naar de kunstenaar zijn hand gezet, volgens zijn wil gedwongen
De bankschroef was de beul, jij de martelaar
Ook de hamer werd je ongetwijfeld constant gewaar
Dan als een puzzel in elkaar gelegd
Vakkundig elk stukje ijzer gehecht
Door de blauwe vlam van de laspost
Weet je hoeveel energie je wielen hebben gekost?

Nostalgie, romantiek, een knap staaltje van creativiteit
Deze trein is een unieke uiting van kunstzinnigheid
Opgebouwd uit verschillende, vaak minuscule delen
Die allemaal hun eigen rol in het verhaal spelen
Loco, tender en zelfs een wagon achteraan
Een zwaaiende machinist, zijn spoor is nu mijn fietsbaan
Afhankelijk van mijn positie komt hij op een andere manier tot leven
En ook al was het maar heel even...
Hij heeft me nieuwsgierig gemaakt,
Verbaasd, geboeid, geraakt
Verleden en heden verenigd, waar ik net met mijn fiets stond
De cirkel is rond.
(Jaino, Cindy Hermans, december 2013)

Omdat de uurregeling van het treinverkeer net gewijzigd was, kon het station van Opwijk nog twee oude, gele affiches aanleveren. Naar dit voorbeeld moest en zou immers het woordgedeelte gelay-out worden.
En Jos zag dat het goed was...

Letter&Beeld ging aan de slag en het resultaat was helemaal wat we gedroomd hadden.

Jos, bedankt

👉 voor de aangename samenwerking en de vriendschap

👉 voor je aanstekelijke enthousiasme

🕒 voor je perfectionisme en je drive, Cindy

Wij rijden verder op Leirekensroute tot we aan onze linkerkant het Kruis, een werkstuk van Bert Van den Broeck en de Compostela paal zien, deze laatste geeft aan dat het nog 2000km is om Santiago de Compostela te bereiken.

Na deze beide kunstwerken draaien wij en volgen de Luikerweg naar links.

We steken de Nijverseelstraat over, volgen de Dageraadweg tot aan de Wijngaardstraat, volgen deze naar rechts en in de bocht rechtdoor naar de Veldmeer. Aan het witte huis volgen we "het Hestergepad" naar rechts.

We komen aan de Steenweg op Aalst, die we naar links volgen. We slagen de eerste baan rechts in, de Kalkestraat, na 300m op de splitsing houden we rechts, het Perreveld in. We volgen het Perreveld tot boven de berg en slaan dan rechts af de Droeshoutstraat in. Deze volgen wij en aan de verkeerslichten steken wij over de Mazelstraat in die we volgen tot aan de Sint Rochus kapel (ook wel kintskapel genoemd) uit 1770. Hier slaan we af naar rechts, de Kintstraat. Waar deze overgaat in een smal pad gaan wij door tot aan het kerkhof van Mazenzele, daar slaan we

rechts af, de Sint Pietersweg in, deze kronkelt tot op de Verlorenkostbaan, waar wij links af slaan, recht op de kerk van Mazenzele af.

F: Lichtsculptuur Mazenzele kerk

Kunstenaar: Claus Van de Velde

Tekst: Jos Tilley

Locatie: Mazenzele kerk, Dorp

Claus Van de Velde houdt van hout.

Ik heb het aan de voorwerpen in en om zijn eigen huis gezien.

Claus van de Velde houdt van licht.

Ik heb het in zijn ogen

en in de weerspiegeling daarvan in zijn werk gezien.

Wat is er mooier dan die te combineren?

Al weet hij soms niet precies waar de combinatie tussen die twee vandaan komt.

Het is iets dat heel simpel lijkt, binnen in hem: twee dingen waarvan je houdt een huwelijk met elkaar laten aangaan.

Al is dat vaak zoeken en vrijheid en openingen laten, zoals in dit kunstwerk zelf:

je kan er mee spelen, je kan ermee experimenteren, je mag er zelf lichtig, lichtig mee aan de slag.

Bovendien is de inval van licht nooit hetzelfde. Bovendien zijn de vlammen in hout nooit hetzelfde. Ze hebben elk hun eigen betovering.

En de betovering van deze houtsculptuur is: je kan hem naar je hand zetten.

Je kan hem zelf mee vorm geven. Hopelijk leer je zelf zo meer van hout en van licht te houden.

Laat jezelf daar de tijd voor.
Laat jezelf daar de ruimte voor.
Laat je gaan.
Laat het licht in je schijnen.

Jos

Wij houden de kerk aan onze rechterzijde en bij de bocht gaan wij naar rechts, wij volgen de straat tot op de Dries. Hier rijden we naar rechts en rijden de Dries helemaal rond. Op de helling staat het "Schutterke", die de gildekoning symboliseert. Dit kunstwerk is ook van de hand van Jos Hens en is gemaakt ter gelegenheid van de traditionele Koningsschieting met Sinksen. Nu wij de ganse dries met zijn oude en nieuwe hoge wip hebben bewonderd, keren wij terug richting kerk, maar aan de eerste straat rechts slaan wij in, de Gildelaan, die overgaat in de Kouterbaan. Wij vervolgen onze weg tot aan de school. Voor de school zien wij geflankeerd door 2 kerselaren het volgende kunstwerk.

G: De Kerselaren

Kunstenaar: Daniël Junius

Tekst: Jan Michiels

Locatie: De Knipoog, Kouterlaan Mazenzele

In 2015 wordt Mazenzele door de Landelijke Gilden uitgeroepen tot "Dorp in de kijker". De landelijke Gilde Opwijk-Mazenzele vond het dan ook wenselijk om dit gebeuren te gedenken met een kunstwerk. De Opwijkse cultuurraad was graag bereid om dit initiatief ook financieel te steunen en op te nemen in het kunstenparcours.

Mazel het "Witte Dorp" van weleer is niet meer, de fameuze kersenboomgaarden waarvoor Mazenzele beroemd was zijn grotendeels verdwenen uit onze gemeente, net als trouwens de fiere hopstaken. Maar in de herinnering van vele mensen leeft deze bloesempracht verder. Het stemt ons dan ook blij dat de 2 kerselaars hiernaast en dit kunstwerk die herinnering toch levendig zullen houden.

Daniël Junius, de ontwerper en Jan Michiels die de mooie tekst schreef hebben door dit beeld het "Witte Dorp" onvergetelijk gemaakt.

Wij verlaten het "Witte dorp" richting Droeshout, wij rijden voor het kerkhof langs, langs de Mazelse molen en volgen de mooie geasfalteerde weg doorheen de regenwortelkouter. Na een bocht naar links rijden wij niet de berg op maar slaan rechtsaf, de langeveldweg in. Op de T slaan we linksaf en net voor de grote steenweg slaan wij links het kleine, met hindernissen afgeschermd, pad in tot aan het kerkhof van Droeshout. Het volgende kunstwerk zien we al van aan de ingang, maar we lopen het kerkhof op om het van dichterbij te bekijken. Het volledige gedicht staat op een spiegel binnenin de constructie.

H: Vereeuwigde sterveling

Kunstenaar: Stijn Leemans

Tekst: Cindy Hermans

Locatie: Kerkhof Droeshout, Steenweg op Vilvoorde

Omdat religie zo breed is, het geloof door heel wat mensen ook verschillend wordt ingevuld, anders wordt beleefd, koos ik ervoor hierover niet te schrijven, maar wel over iets heel universeels en herkenbaar: de liefde. Wij houden er immers van te geloven dat liefde onsterfelijk is, de dood overstijgt. Met het gedicht op het kerkhof van Droeshout neem ik jullie mee op weg naar het hiernamaals. Vanuit de dood spreekt de persoon waar je zielsveel om gaf, je toe. Hij blijft herkenbaar in al het mooie van de natuur en laat je op die manier nooit los. Aan de ene zijde kan je de integrale tekst lezen, aan de andere kant de kernwoorden die als het ware het geheel samenvatten.

Vereeuwigde sterveling

Ik ben de wind die zacht in je oren raast
De bries die teder door je haren blaast
De regendruppels die aan je wimpers blijven hangen
die jou vurig naar een mooie dag doen verlangen

Zoveel meer dan stof en as, lief

Ik ben de sneeuwvlok die jouw lippen kust en daar ter plaatse smelt
De klapproos aan de kant van het veld
De zon die jouw huid innig streelt
Het zandmannetje dat je 's nachts met een mooie droom bedeeft

Zoveel meer dan stof en as, lief

Ik ben het tsjilpende vogeltje op een tak in jouw hyacintenstruik
De vlinder die rondartelt in je buik
De bloem die enkel voor jou geurt
De glimlachende onbekende die in het voorbijgaan jouw dag opfleurt

Zoveel meer dan stof en as, lief

Ik ben het groene blaadje dat in de herfst voor je begint te blozen
Het poesje dat jouw benen komt liefkozen
Ze vleit zich zachtjes tegen je aan
Spint nog wanneer je onverwachts op wil staan

Zoveel meer dan stof en as, lief

Ik ben de mooie ondergaande zon
De champagnebubbels die spelen op jouw tong
De staalblauwe hemel met zijn prachtige donzige wolken
Degene die van hartstocht jouw bloed deed kolken

IK BEN

IK WAS

Zoveel meer dan stof en as, lief

(Jaino, 21 juni 2013)

Stijn Leemans' werk onderstreept deze gedachte extra met de trappen die leiden naar de hemel, reikhalzend naar boven met als apotheose de twee wanden die elkaar bovenaan raken. Ook de materiaalkeuze is symbolisch: als het verweert, is het het mooist.

Ik wens dat die ene, die iemand die jouw hart en gedachten beheerst, intussen jouw pad al heeft gekruist en dat jullie het heel lang samen mogen bewandelen.

Cindy

Wij begeven ons nu naar de steenweg en rijden op het fietspad een 200m naar rechts, aan de Langeveldstraat gekomen steken we over de Oude Mechelbaan in, op de T naar rechts en na de 4 eiken slaan we links in, een klein asfalt-pad. Op een T aangekomen draaien we naar links. Wij volgen de baan en na 1 km zien we links een kleine weg die naar beneden voert, er staat een aanduiding "Knooppunt 5". Op de T rijden wij naar links op de Nanovestraat. Deze volgen wij tot op het rond punt. Hier ontdekken wij het laatste kunstwerk in ons parcours.

H: Humulus Lupulus (Hop)

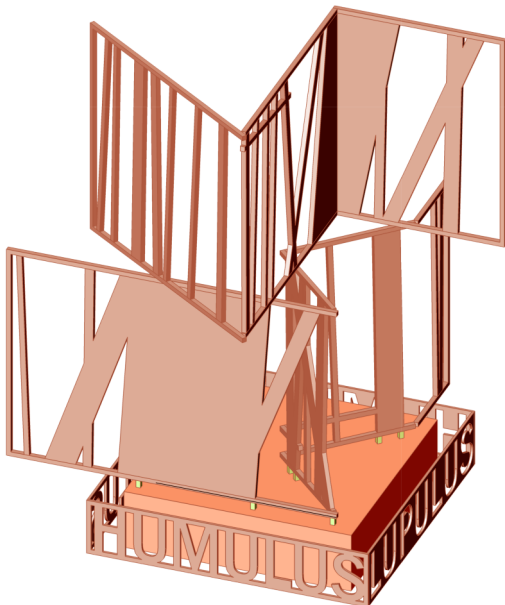
Kunstenaar: Kris De Plecker en Florent Verberckmoes

Locatie: Rondpunt Droeshoutstraat, Karenveldstraat en Nanovestraat

Humulus Lupulus is de latijnse benaming voor hop

Hopvelden zijn een blikvanger in het landschap. Hun ranke staken en strakgespannen kabels zijn een kunstwerk op zich. Dit inspireerde me bij het ontwerpen en vormgeven van het werk "Humulus Lupulus". Ik maakte vele foto's en selecteerde er een aantal om nadien te verwerken tot een grafisch interessant beeld. De variatie in richting, dikte en ritmiek van deze lineaire structuur heb ik in zekere zin in zijn vlakke, tweedimensionale vorm behouden. Het is door plooiën en stapelen van de composities dat deze een driedimensionale uitwerking krijgen.

Kris De Plecker

Na het bewonderen van *Humulus Lupulus* nemen we het kleine baantje rechts, aangegeven door de aanduiding "voor Karenveldstraat 87-89-91" Dit baantje komt uit tussen garages, we slaan direct rechts af en vervolgens weer links: Konkelgoed. Na 100 m draaien we rechts mee en rijden voorbij de verkeerspaaltjes de Milleniumstraat in. Deze volgen wij en op de T gaan we naar links en blijven de Milleniumstraat volgen. Op het einde komen wij in de Pastorie-dreef. Links zien we de oude pastorie staan en net voorbij de bocht nemen we het smalle wegje en rijden zo voorlangs de oude pastorie.

Vervolgens draaien we even naar rechts en terug naar links. Zo komen we op het domein van het Hof ten Hemelrijk, ons eindpunt.

We rijden de binnenkoer op en bewonderen het onder de luifel hangende kunstwerk, gerealiseerd door de Landelijke Gilde van Opwijk-Mazenzele.

Meer Informatie

Voor meer informatie over deze tocht, met inbegrip van de GPS-route kan u steeds terecht op de website van de gemeente, dienst vrije tijd:

Op <http://cultuur.opwijk.be/nl/1209/content/3080/de-kunstwerken.html>

Of op het kantoor: Kloosterstraat 7, Opwijk , Tel: 052 36 51 75

Fietstocht kunstenparcours 2016

Afstand: 16,8 km

Vertrek: Dienst voor toerisme, Hof ten Hemelrijk, Kloosterstraat 7, Opwijk

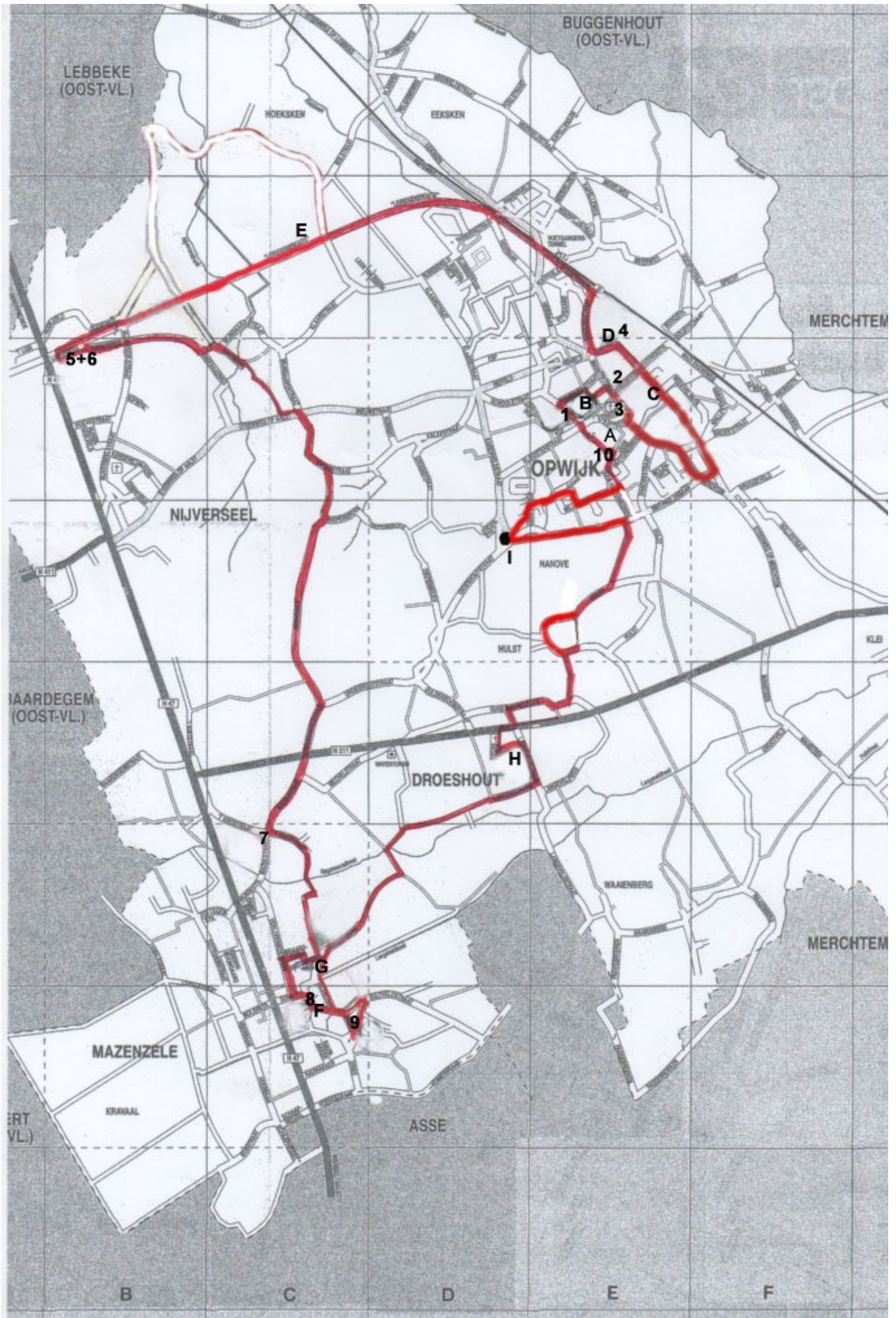
Legende: RD = rechtdoor, R = rechts, L = links, LO = linksom, d.i. links achter u.

Van A tot I: Onze 9 kunstwerken

Aanduidingen van 1 tot 10: Andere bezienswaardigheden op de route, voor de beschrijving van deze laatste zie de website van de Gemeente Opwijk: www.opwijk.be

Ook de GPS route die u in uw GPS kan inlezen (GPX-formaat) vindt u op onze website.

- A: Kunstwerk Geen Grens, locatie parking Hof ten Hemelrijk
 - B: Kunstwerk Hopbel, locatie GAC II, Ringlaan
 - C: Kunstwerk Sint-Anna, locatie Sint-Annakapel Processiestraat
 - D: Kunstwerk Babyreis, locatie kerkhofmuur Ringlaan
 - E: Kunstwerk Leireken, locatie Leirekensroute
 - F: Kunstwerk Lichtsculptuur, locatie Mazenzele Kerk
 - G: Kunstwerk Kersenlaren, locatie Basisschool Kouterlaan Mazenzele
 - H: Kunstwerk Hemeltrap, locatie Droeshout kerkhof
 - I: Humulus Lupulus, locatie rondpunt Droeshoutstraat, Karenveldstraat, Nanovestraat
-
- 1: Sculptuur door leerlingen van de Gemeentelijke BUSOschool
 - 2: Geboortehuis Jan Lindemans
 - 3: Sint-Pauluskerk
 - 4: Oorlogsmonument
 - 5: Houten Kruis
 - 6: Gedenksteen Compostela 2000km
 - 7: Sint-Rochuskapel
 - 8: Sint-Pieterskerk Mazenzele
 - 9: "De Schutterskoning", kunstwerk ter ere van de "Gildebroeders"
 - 10: Kunstwerk van de Landelijke Gilde aan de luifel in het Hof ten Hemelrijk

Fietstocht kunstenparcours 2016

Afstand: 16 km

Vertrek: Dienst voor toerisme, Hof ten Hemelrijk, Kloosterstraat 7, Opwijk

Legende: RD = rechtdoor, R = rechts, L = links, LO = linksom.

0 km Met de rug naar Hof ten Hemelrijk kijken wij naar de muur rechts voor ons.

A: Kunstwerk: Tekst van Pascale Put, dorpsdichter

Wij verlaten nu de parking, steken de Kloosterstraat over en volgen het pad tegenover de oprit van de parking.

0,1 km RD Schoolstraat .

1. Sculptuur van de leerlingen van het 2de jaar Metaalbewerking 1990

0,2 km R Processiestraat, tot aan de St. Anna kapel.

B: Kunstwerk: Koen De Corte met tekst van Jos Tilley

0,4 km R Door het parkje achter de St. Annakapel.

0,5 km L Volg de straat na het parkje.

0,6 km R Marktstraat.

2. Woning met gedenkplaat van Jan Lindemans

3. Sint Pauluskerk Opwijk: Geklasseerd monument

0,7 km RD Markt oversteken

0,8 km L Gasthuisstraat

1,3 km L Sint Paulusbaan

1,4 km L Ringlaan

1,9 km RD Ringlaan (GAC II, gemeentehuis)

C: Kunstwerk: Hopbel, werk van Ward Eenens

2,2 km RD Ringlaan tot aan kerkhof

4. Oorlogsmonument

D: Kunstwerk: Tekst van Cindy Hermans

2,2 km RD Ringlaan.

2,3 km R Stationsstraat.

2,6 km L Volg Stationsstraat naast de Spoorweg.

2,8 km RD Volg het pad naast de spoorwegtunnel.

3,2 km RD Volg de Leirekensroute, richting knooppunt 50. (dus links aanhouden)

2,9 km RD Bolstraat, ter hoogte van knooppunt 50.

4,5 km RD Volg Leirekensroute richting Aalst

E: Kunstwerk: Jos Hens met tekst van Cindy Hermans

4,9 km RD Volg Leirekensroute richting Aalst

5. Houten kruisbeeld van Bert Van Den Broeck

6. Compostela steen 2000 km

5,5 km LO Keer terug via de parallelle Luikerweg .

6,2 km RD Steek de Nijverseelstraat over en volg de Dageraadweg.

6,4 km L links volgen.

6,5 km R Wijngaardstraat.

6,6 km	RD	Veldmeer.
6,8 km	R	Veldmeer, splitsing aan wit huis, volg "Hestergempad"
7,1k m	L	Steenweg op Aalst/Nieuwstraat.
7,2 km	R	Kalkestraat.
7,5 km	R	Perreveld.
8,6 km	R	Droeshoutstraat.
8,9 km	RD	Stwg. op Vilvoorde oversteken en Mazelstraat volgen.
9,3 km	L	't Kintstraat.

7. St. Rochuskapel: Kapel van Juffrouw 't Kint 1770

9,6 km	RD	't Kintstraat gaat over in kerkwegel.
10,1 km	R	St. Pietersweg, vanaf kerkhof Mazenzele .
10,3 km	L	Verlorenkostbaan.
10,5 km	L	Dorp (Mazenzele), Volg rechts van de kerk.

8. Sint Pieterskerk: Geklasseerd monument

F: Kunstwerk: Claus Van De Velde met tekst van Jos Tilley

10,6 km	R	Dorp.
10,7km	R	Dries.

9. Dries van de "Gilde" & Schutterskoning: kunstwerk van Jos Hens

11 km	L	Dries. (Terug richting kerk)
11,3 km	R	Gildelaan en dan Kouterbaan.

G: Kunstwerk: Daniel Junius met tekst van Jan Michiels

11,5 km	R	Kouterbaan, volg aan kerkhof richting molen.
12,1 km	R	Volg tot eerste asfaltbaan R, Langeveldweg.
12,9 km	L	Langeveldstraat.
13,2 km	L	Voet/fietspad naar kerkhof Droeshout.

H: Kunstwerk: Stijn Leemans met tekst van Cindy Hermans

13,3 km	RD	Verlaat het kerkhof van Droeshout RD.
13,5 km	R	Steenweg op Vilvoorde.
13,6 km	L	Oude Mechelbaan.
13,7 km	R	Oude Mechelbaan.
13,9 km	L	Na eiken bomen, pad links naar Hulst.
14,1 km	L	Hulst.
14,7 km	L	Volg knooppunt 5.
14,9 km	L	Nanovestraat tot rondpunt

I: Kunstwerk: Kris De Plecker en Florent Verberckmoes

15,5 km	R	Aan rondpunt uiterst rechts (Kareneveldstraat Nrs 87-89-91)
15,7 km	R	Garages (rechts, onmiddellijk terug links) en dan terug rechts: Konkelgoed)
15,8 km	R	Milleniumstraat nr 53
16 km	L	Milleniumstraat
16,2 km	RD	Oude-Pastoriedreef.
16,4 km	L	Pad naar Hof ten Hemelrijk.
16,8 km	RD	Hof ten Hemelrijk.

10. HTH: Kunstwerk aan luifel: vervaardigd door de Landelijke Gilde